

та были осъдени на смъртъ; главы тѣ на най знатны тѣ отъ тѣхъ были оцѣнены за по 100,000 гроша; отсѣчены тѣ главы поставяли на ораторска та каѳедра, на форумъ. Октавіанъ желаялъ да спасе Цицерона, но принуденъ былъ ради Антонія да мине отъ живота на прославеня ораторъ. Злочестый тѣ Цицеронъ во време побѣгнѣлъ изъ Римъ; но убійцы тѣ го пристигнѣли, отсѣкли му глава та и десна та рѣка, а за туй были награждены отъ Антонія царски. Зла та Антоніева жена *Фульвія*, набола езыка на оратора съ нажежена игла.

2..

Сички тѣ привърженцы на свобода та побѣгнѣли въ Македонія, дѣто Брутъ и Кассій събрали войска. Триумвиры тѣ излѣзли срѣщо тѣхъ съ съ дружины тѣ си, и при Филиппы, республиканцы тѣ были разбиты на глава. Брутъ, въ съвършенно отчаяніе, заклалъ себеси съ мечъ. Съ участіе и учудванье, гледалъ Антоній на трупа на убитыя; а Октавіанъ повелѣлъ да му отсѣкътъ глава та и да ѣ показватъ въ Римъ. Брутова трупъ Антоній предалъ на изгарянье, и праха му проводилъ на майка му.

Като не са боели вече отъ неприятели, побѣдители тѣ раздѣлили между-си провинціи тѣ на голѣмо то римско господарство: Лепидъ, не до тамъ уменъ и не до тамъ храбръ, получилъ една само провинція — Африка, Антоній избралъ за себеси Азія, Октавіанъ — Италия. Но дружба та между триумвиры тѣ была непродължителна: Октавіанъ вече замыслялъ скръшно, какъ да залови единъ той върховна та власть. Между туй, Антоній, безъ цѣль и безъ мѣрка, предавалъ са на развратенъ животъ въ Азія. Облеченъ като Бахусъ, тържественно влѣзълъ той въ града Ефесъ; а Ефески тѣ гражданы съ жены тѣ и дъщери тѣ си, излѣзли на посрѣщанье, облечены въ кожи, съ кривацы въ рѣцѣ, обвѣты съ лозове листове. Въ сичко то Антоніево престоюванье въ Ефесъ пиршества та и пиянье то не са прекъсвали.

Въ туй време, управляла Египетъ *Клеопашра*, въз-